

SCHIAU, PRESCURE, TEODORESCU, CRIȘAN

SOCIETATEA CIVILĂ DE AVOCAȚI / ATTORNEYS & COUNSELORS AT LAW

ASOCIAȚI / PARTNERS

Av. dr. IOAN SCHIAU
Av. dr. TITUS PRESCURE
Av. CARMEN SCHIAU
Av. BOGDAN TEODORESCU
Av. dr. RADU CRIȘAN

COLABORATORI / ASSOCIATES

Av. SORANA PUȘCARIU
Av. RAMONA DUȚIA
Av. GABRIELA OPROAIA
Av. LARIȘA APAFI
Av. NONU PUȘCARIU

CĂTRE

TRIBUNALUL SPECIALIZAT CLUJ

DOSAR NR. 1129/1285/2016

Subsemnatul **Olaneanu Nicolae Cristinel**, domiciliat în București, Calea Moșilor nr. 290, bl 36, sc 1, etaj 4, ap. 10, sector 2, reprezentat convențional prin **Societatea Civilă de Avocați SCHIAU, PRESCURE, TEODORESCU, CRISAN**,

Având în vedere că la termenul din 14 mai 2018 reprezentantul pârâților – persoane fizice (1) a solicitat instanței ca, făcând aplicarea prevederilor art. 242 alin. (1) C. pr. civ., să suspende aceasta cauză, susținând că reclamantul nu a adus la îndeplinire dispozițiile instanței luate la termenul din 5 martie 2018 și (2) a solicitat ca instanță să oblige pe reclamant la plata unei taxe de timbru corespunzătoare valorii pretențiilor invocate prin notele scrise depuse la termenul din 2 aprilie 2018,

Având în vedere că, potrivit mențiunilor înscrise pe Portalul instanțelor, instanță *“Amână pronunțarea hotărârii în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor stabilite prin încheierea din 05.03.2018, pentru data de 21.05.2018”* pentru ca părțile să formuleze concluzii scrise asupra acestei cereri a pârâților – persoane fizice,

Pentru aceste motive, reclamantul formulează următoarele

NOTE SCRISE

1. La termenul din 5 martie 2018 instanța, *“pentru a pune în discuție, pentru a delibera și pentru a dispune asupra excepției lipsei interesului procesual”* a dispus reclamantului *“obligația de a preciza în mod concret fiecare faptă imputată unuia sau mai multor pârâți persoane fizice, momentul la care fiecare faptă a fost săvârșită sau perioada de timp în care fiecare dintre fapte a fost săvârșită, persoana sau persoanele căreia/căroră i/li se impută*

fiecare faptă, separat sau în solidar și o estimare a pretinsului prejudiciu cauzat prin fiecare faptă, potrivit propriei prețuiri a reclamantului, sub sancțiunea suspendării judecării cauzei.”

2. Dând curs acestor dispoziții, la termenul din 2 aprilie 2018 reclamantul a depus note scrise în care s-a conformat fiecărei obligații stabilite de instanță.

(a) Astfel, în legătură cu faptele imputate pârâților – persoane fizice, reclamantul a învederat că administratorii poartă răspunderea nu numai pentru faptele lor ci și pentru daunele produse prin faptele celorlalți administratori, dacă nu fac dovada că au făcut să se consemneze, în registrul deciziilor consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunostințat despre aceasta, în scris, pe cenzori sau auditorii interni și auditorul financiar. De asemenea, răspund pentru fapta directorilor și personalului societății pârâte, pentru daunele produse în condițiile neexercitării supravegherii impuse de îndatoririle funcției lor. În fine, toți acești administratori răspund solidar pentru încălcarea, de către oricare dintre ei, a obligațiilor de loialitate, prudență, diligență precum și pentru exercitarea mandatului în condițiile unui evident conflict de interese.

Administratorii societății, nefiind personal de execuție, însărcinat cu realizarea unor operațiuni tehnica-materiale, ci persoane cărora legea și actele constitutive le-au încredințat atribuții de gestiune a patrimoniului și de reprezentare în raporturile cu terții, rezultă că faptele apte să producă prejudicii societății nu sunt acțiuni materiale ci sunt în general acte juridice sau fapte omisive, constând în neîndeplinirea sau încălcarea obligațiilor pe care legea le așază în sarcina lor.

În aceste condiții, reclamantul, pentru fiecare operațiune prejudiciabilă menționată în acțiunea introductivă și în completarea acțiunii, a identificat faptele administratorilor (încălcarea normelor speciale ale Legii nr. 31/1990 care reglementează conflictul de interese, încălcarea obligațiilor de supraveghere a directorilor și a personalului societății, încălcarea obligațiilor de loialitate, prudență, diligență) legate de transferurile de bani sau livrări de mărfuri menționate în acțiune. Probatoriul a cărui administrare a fost solicitată de reclamant (privind contracte, documente transfer bancar, ordine de plată, expertiza, operațiuni de compensare, aprobarea constituirii de provizioane și/sau a trecerii pe costuri, etc) este în măsură să releve și implicarea directă a administratorilor în producerea prejudiciului.

(b) De asemenea, reclamantul a identificat perioada de timp în care s-a săvârșit fiecare faptă imputabilă, chiar dacă pentru aprecierea curgerii prescripției dreptului la acțiune,

conform prevederilor art. 2.523 C. civ. momentul semnificativ este acela când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui.

(c) În privința pârâților-persoane fizice care poartă răspunderea pentru faptele producătoare de prejudicii, reclamantul a indicat, pentru fiecare caz, pe administratorii sub mandatul cărora s-a produs fapta prejudiciabilă precum și pe administratorii care au beneficiat, în mod direct sau indirect, de rezultatul material al acestor fapte.

(d) În ceea ce privește prejudiciul creat societății prin faptele imputate, reclamantul a arătat, în măsura în care a dispus de date, sumele transferate de societate terților, fără putea indica cu exactitate întinderea prejudiciului cauzat astfel societății, prin fiecare faptă, în condițiile în care în contul acestor sume societatea a primit contraprestații modice, unele fictive sau în multe cazuri, a efectuat compensări dezechilibrate cu servicii sau produse ori a trecut pe costuri aceste sume. De aceea, reclamantul, menținându-și pretențiile la cuantumul precizat prin acțiune a arătat că pentru fiecare operațiune prejudiciabilă câtimea prejudiciului va putea fi determinată și probată prin înscrisurile ce se vor administra și prin expertiza contabilă, după care va fi în măsură să își precizeze pretențiile și să le timbreze corespunzător.

Determinarea și întinderea prejudiciului, a cărui existență constituie o condiție generală a răspunderii civile pentru daunele cauzate, sunt chestiuni care urmează a fi dezlegate de instanță, prin prisma probatoriului administrat în cauză. În speță, chiar dacă reclamantul, nefiind în posesia documentelor contabile care revelează paguba, nu a estimat cu exactitate un prejudiciu pentru fiecare operațiune frauduloasă imputată pârâților – persoane fizice, nu există niciun impediment ca instanța să determine acest prejudiciu, cu precizie, prin încuviințarea, ca probe, a înscrisurilor indicate de reclamant și prin dispunerea efectuării expertizei, ale cărei obiective urmăresc tocmai determinarea prejudiciului cauzat societății.

3. Potrivit prevederilor art. 242 alin. (1) C. pr. civ:

“Când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului, prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite în cursul judecății, potrivit legii, judecătorul poate suspenda judecata, arătând în încheiere care anume obligații nu au fost respectate.”

Invocând aceste prevederi, pârâții – persoane fizice au solicitat suspendarea acestei cauze pentru că reclamantul nu s-ar fi conformat dispozițiilor instanței, luate la termenul din 5

martie 2018. Pe lângă aspectul, deloc neglijabil, că în lipsa încheierii din 5 martie 2018, reclamantul nu s-a putut conforma decât mențiunilor sumare înscrise pe Portalul instanțelor, aceste precizări au fost solicitate de judecătorul cauzei, în mod explicit, *"pentru a pune în discuție, pentru a delibera și pentru a dispune asupra excepției lipsei interesului procesual."*

Aceste precizări ale reclamantului, depuse la termenul imediat ulterior celui din 5 martie 2018, trebuie privite, deci, strict din perspectiva examinării și respingerii excepției lipsei interesului reclamantului și în contextul în care nu există nicio vină a reclamantului de natură să împiedice desfășurarea normală a procesului..

Potrivit prevederilor art. 237 C. pr. civ., în etapa de cercetare a procesului, printre altele, instanța (a) va rezolva excepțiile ce se invocă, (b) va examina fiecare pretenție și apărare în parte, (c) va încuviința și va administra probele concludente solicitate de părți.

În cauza de față, cercetarea judecătorească se află într-un stadiu preliminar, acela al soluționării excepțiilor, fără ca instanța să fi examinat pretențiile și apărările părților sau să fi pus în discuție probatoriul propus în cauză.

Acest remarcabil stadiu s-a atins, după 17 luni de la introducerea acțiunii, ca urmare a eforturilor notabile ale pârâților din acest dosar care, fără să fi formulat absolut nicio apărare pe fond, au invocat, până în prezent, 10 excepții și au formulat mai multe cereri dilatorii, pentru ca, la acest ultim termen, să pretindă, cu ingenuitate, că reclamantul împiedică desfășurarea normală a procesului.

Pentru aceste motive, vă rog să respingeți cererea de suspendare formulată de pârâții - persoane fizice ca neîntemeiată.

Olaneanu Nicolae Cristinel

prin avocat

Dr. Ioan Schiau

SCHIAU, PRESCURE, TEODORESCU, CRIȘAN
SOCIETATE CIVILĂ DE AVOCAȚI / ATTORNEYS & COUNSELORS AT LAW

ASOCIAȚI / PARTNERS

Av. dr. IOAN SCHIAU
Av. dr. TITUS PRESCURE
Av. CARMEN SCHIAU
Av. BOGDAN TEODORESCU
Av. dr. RADU CRIȘAN

COLABORATORI / ASSOCIATES

Av. SORANA PUȘCARIU
Av. RAMONA DUȚIA
Av. GABRIELA OPROAIA
Av. LARISA APAFI
Av. NONU PUȘCARIU

CĂTRE

TRIBUNALUL SPECIALIZAT CLUJ

DOSAR NR. 1129/1285/2016

Termen: 14 mai 2018

Subsemnatul **Olaneanu Nicolae Cristinel**, domiciliat în București, Calea Moșilor nr. 290, bl 36, sc 1, etaj 4, ap. 10, sector 2, reprezentat convențional prin **Societatea Civilă de Avocați SCHIAU, PRESCURE, TEODORESCU, CRISAN**, având domiciliul ales în vederea comunicării tuturor actelor de procedură din prezenta cauză la sediul reprezentantului convențional;

În prezentul dosar, dând curs celor dispuse de instanță la termenul din 5 martie 2018, reclamantul a depus la dosar note scrise. La termenul din 2 aprilie 2018, luând cunoștință de conținutul încheierii din 5 martie 2018, reclamantul a realizat că este necesar să completeze aceste note scrise pentru a elimina o eroare care privește autorii excepției lipsei de interes a reclamantului și pentru a prezenta argumentele necesare respingerii acesteia. pentru aceste motive, reclamantul formulează următoarele

NOTE SCRISE

I. EXCEPȚIA LIPSEI DE INTERES A RECLAMANTULUI.

1. Prin întâmpinarea depusă în 13 februarie 2017 (formulată în numele lor, dar semnată de reprezentanții FARMEC S.A.) pârâții – persoane fizice au invocat **excepția lipsei interesului procesual al reclamantului**, care se naște doar *"ulterior descoperirii existenței și cuantumului prejudiciului"*¹. În esență, pârâții – persoane fizice susțin că

---

¹ A se vedea pagina 11 din întâmpinarea pârâților – persoane fizice, penultimul paragraf.

interesul procesual, în prezenta cauză, nu este născut, întrucât reclamantul "*chiar prin această acțiune [...] încearcă să afle dacă există fapte ilicite care au cauzat un prejudiciu*"².

2. Prin întâmpinarea depusă în aceeași zi, pârâta FARMEC S.A. a formulat și ea o excepție a lipsei interesului reclamantului, susținând că interesul acesteia nu este născut și actual.

3. Diferitele excepții ridicate de părți au fost puse în discuția părților la termenul din 5 februarie 2018 și au fost soluționate de instanță prin încheierea din 12 februarie 2018. Conținutul acestei încheieri nu este disponibil părților până în prezent, astfel încât nu este cert faptul punerii în discuție a ambelor excepții privind lipsa interesului reclamantului; este cert că instanța s-a pronunțat însă numai asupra excepției ridicate de FARMEC S.A., dispunând unirea acesteia cu fondul.

În mod eronat, reprezentantul reclamantului a reținut că instanța s-a pronunțat asupra excepției lipsei de interes a reclamantului, invocată de pârâții – persoane fizice, și nu asupra excepției invocate de pârâta FARMEC S.A. Pentru a corecta această eroare și pentru a înlesni instanței dezlegarea acestei chestiuni purtând asupra existenței interesului reclamantului, acesta depune aceste note scrise.

II. COMBATEREA EXCEPȚIEI LIPSEI DE INTERES A RECLAMANTULUI, INVOCATĂ DE PÂRÂȚII – PERSOANE FIZICE.

Această excepție a fost combătută de reclamant prin Răspunsul la întâmpinările formulate de pârâții – persoane fizice și de pârâta FARMEC S.A., înregistrat la dosarul cauzei în 9 martie 2017 (p. 2-8).

Pentru deplina edificare a instanței reluăm aceste apărări, prezentând și surse doctrinare și jurisprudențiale pe care se sprijină repudierea excepției invocate de pârâții – persoane fizice.

1. Acțiunea în răspundere fundamentată pe prevederile art. 155 din Legea nr. 31/1990 (LS), aparține societății, ca persoană juridică a cărei voință se formează în adunarea sa generală. Ea reprezintă, ca regulă, o prerogativă a adunării generale a acționarilor, care este însăși societatea. Drept urmare, acțiunea reglementată de art. 155 LS nu poate, în principiu, să fie pornită personal de un asociat individual, deoarece membrii organelor de administrare nu sunt mandatarii asociaților, individual, ci ai societății (*C. Duțescu, Drepturile acționarilor, Ediția 2, Editura C.H. Beck, 2007, p. 441; St. D. Cărpenaru, Drept*

---

² Idem

comercial român, ed. a 5-a, Editura All Beck, 2004, p. 235; Gh. Piperea, Obligațiile și răspunderea administratorilor societăților comerciale, Editura All Beck, 2005, p. 164).

Pe de altă parte, acțiunea în despăgubiri reglementată de prevederile art. 155¹ LS este una diferită de cea în răspundere reglementată de art. 155 LS, titularii ei fiind acționarii reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social al societății. Dar între cele două acțiuni există o legătură strânsă, relevată prin condiționarea introdusă de legiuitor în prima teză a art. 155¹ LS, potrivit căreia acțiunea în despăgubiri poate fi introdusă numai dacă adunarea generală nu introduce acțiunea în răspundere prevăzută la art. 155 și nici nu dă curs propunerii unuia sau mai multor acționari de a iniția o asemenea acțiune.

Deci, prin excepție de la prevederile art. 155 LS, acțiunea în despăgubiri împotriva administratorilor și directorilor poate fi pornită și *ut singuli*, în condițiile art. 155¹ LS, care conferă acționarului care deține minim 5% din capital un mandat legal de a promova acțiunea în despăgubiri, în nume propriu dar pe contul societății. De aici, doctrina a dedus în unanimitate că interesul urmărit de promovarea unei acțiuni despăgubiri este întotdeauna un interes social și nu unul personal, al unui acționar. (*C. Duțescu, Drepturile acționarilor, Ediția 2, Editura C.H. Beck, 2007, p. 451-452*).

În același context, doctrina consacrată statuează că, fiind o acțiune socială, adică pe contul societății, acțiunea în despăgubiri împotriva administratorilor și directorilor, reglementată de art. 155¹ LS, va fi scutită de proba interesului individual sau personal al reclamantului, deoarece este exercitată în interesul tuturor acționarilor. (*Paul I. Demetrescu – Drept comercial, p. 346, Corneliu Bîrsan, Vasile Dobrinou, Alexandru Jiclea, Mircea Toma, Constantin Tufan – Societățile comerciale. Organizarea, funcționarea, răspunderea, obligațiile fiscale., vol. I, p. 306, Freddy Gârbaci – Societăți comerciale deținute public, p. 290, Marius Șcheaua – Legea societăților comerciale nr. 31/1990 comentată și adnotată, p. 216, Crenguța Leaua – Societăți comerciale. Proceduri speciale, Ediția 2, revăzută și adăugită, C.H. Beck, p. 310, Gheorghe Piperea în Stanciu D. Cărpenu, Sorin David, Cătălin Predoiu, Gheorghe Piperea – Legea Societăților Comerciale, Comentariu pe articole Ed. 4., p. 654. Cesare Vivante – Trattato di diritto commerciale, Volumul 2, p. 101.)*

În consecință, reclamantul nu este ținut să demonstreze sau să probeze un interes personal, astfel cum consideră pârâții – persoane fizice, întrucât acesta exercită o acțiune în interesul societății și nu în interes propriu.

2. Excepția lipsei interesului reclamantului este formulată de pârâții persoane fizice la pagina 11 din întâmpinarea depusă la dosarul cauzei, în termenii redați în print screen-ul de mai jos:

O altă condiție a acțiunii civile reglementată de art. 32 Noul Cod Procedură Civilă este cea a interesului procesual.

Conform art. 33 Noul Cod de Procedură Civilă interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Analiza acțiunii reclamantului ne învederează faptul că interesul acestuia în promovarea acțiunii prevăzute de art. 155 și 155¹ din Legea nr. 31/1990 pentru recuperarea unui prejudiciu cauzat societății nu are cum să fie născut în contextul în care chiar prin această acțiune aceasta încearcă să afle dacă există fapte ilicite care au cauzat un prejudiciu. Doar ulterior descoperirii existenței și cuantumului prejudiciului se poate naște interesul pentru recuperarea acestuia. Apreciem că în acest context condiția interesului procesual născut și actual nu este întrunită de cererea reclamantului și solicităm să o respingeți în consecință ca lipsită de interes, invocând în acest sens excepția de fond, absolută și dirimantă a lipsei interesului procesual.

Din textul de mai sus rezultă fără dubiu că pârâții – persoane fizice au invocat această excepție deoarece consideră că interesul nu este născut și nu este actual, "întrucât doar ulterior descoperirii existenței și cuantumului prejudiciului se poate naște interesul pentru recuperarea acestuia".

Spre deosebire de pârâți, reclamantul consideră că nicio prevedere legală nu condiționează existența interesului de a acționa de dovedirea anterioară a existenței și întinderii prejudiciului, acestea din urmă fiind chestiuni legate de dreptul subiectiv și nu condiții ale dreptului la acțiune.

Dintru început, astfel cum am arătat și prin Răspunsul la întâmpinarea pârâților, trebuie subliniat că aceștia fac o confuzie intolerabilă între (1) dreptul la repararea unui prejudiciu, care este dreptul subiectiv pentru a cărui protecție se cere, pe calea acțiunii,

intervenția instanțelor judecătorești și (2) pretenția dedusă judecății, care reprezintă o transpunere a dreptului subiectiv în plan procesual, dar nu se confundă cu acesta.

Astfel, în timp ce existența prejudiciului este una dintre condițiile răspunderii civile, deci o condiție plasată în sfera dreptului material și care vizează dreptul subiectiv la repararea unui prejudiciu [art. 1349 alin. (2) C. civ.], formularea unei pretenții constituie (alături de existența interesului) o condiție de exercitare a acțiunii civile [art. 31 alin. (1) lit. c) C. pr. civ.].

Cu alte cuvinte, pentru existența interesului de a acționa, reclamantul trebuie să formuleze o pretenție, condiție intim și indisolubil legată de condiția interesului, în timp ce dovada existenței prejudiciului reprezintă o condiție a valorificării dreptului subiectiv la despăgubiri (la repararea prejudiciului), chestiune care este dezlegată de instanța în cadrul soluționării acțiunii reclamantului, pe baza probatoriului administrat. Acceptarea tezei contrare, susținute inovator de pârâți, ar conduce la concluzia că, în asemenea acțiuni în despăgubiri, reclamantul este lipsit de posibilitatea de a solicita administrarea unor probe pentru determinarea prejudiciului, întrucât el ar trebui să facă aceste dovezi anterior introducerii acțiunii.

Astfel, așa cum succint dar ferm s-a arătat în doctrina de specialitate *"Deși interesul semnifică un profit sau un avantaj de ordin material sau/și moral, el nu trebuie confundat cu prejudiciul."* (I. Deleanu, V. Mitea, S. Deleanu, *Noul Cod de Procedura Civilă*, Universul Juridic, 2013)

Pentru aceste motive reclamantul solicită instanței să respingă excepția lipsei interesului de a acționa, invocată de pârâții – persoane fizice pentru motivul că acesta nu este născut și actual întrucât nu s-ar fi dovedit, *a priori*, existența și întinderea prejudiciului, aceste susțineri fiind lipsite de orice temei juridic.

Olaneanu Nicolae Cristinel

prin avocat

Dr. Ioan Schiau